

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W art. 1405–1425 kodeksu postępowania cywilnego przewidziano uproszczone postępowanie nakazowe zwane *procédure d'injonction de payer*.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczenia są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tego rodzaju postępowanie musi się toczyć przed sądem właściwym dla miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, których dotyczy sprawa, co wyklucza możliwość wszczęcia tego postępowania, jeżeli jedyny dłużnik zamieszkuje za granicą.

1.2 Sąd właściwy

Pozew należy wnieść do sądu instancji (*tribunal d'instance*), sądu grodzkiego (*jurisdiction de proximité*), prezesa sądu gospodarczego (*tribunal de commerce*) lub – od dnia 1 stycznia 2013 r. – prezesa sądu wielkiej instancji (*tribunal de grande instance*), w zależności od tego, który sąd jest właściwy w danej sprawie. Właściwość wyłączną posiada sąd miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, przeciwko którym wszczęto postępowanie. Jest to zasada porządku publicznego (*ordre public*), przy czym sąd musi zbadać kwestię ewentualnego braku właściwości z urzędu.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wymogi formalne obejmują wykaz elementów, które należy zawrzeć w pozwie:

imiona i nazwiska, adresy, zawody oraz adresy zamieszkania (*domiciles*) wierzycieli i dłużników lub – w przypadku osób prawnych – ich formę prawną, firmę i siedzibę;

dokładne wskazanie wartości przedmiotu sporu, z wyszczególnieniem poszczególnych elementów oraz podstawy roszczenia.

Istnieje formularz, który nie jest obowiązkowy, jednak zdecydowanie zalecany. Jest to formularz CERFA dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości oraz w sekretariacie (*greffe*) wszystkich odnośnych sądów.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Pozew może wnieść sam wierzyciel lub jego pełnomocnik.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Uzasadnienie roszczenia nie musi być szczegółowe, wystarczy przedstawić je w skrócie (zob. odpowiedź na pytanie 1.3.1 powyżej).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wraz z pozwem należy złożyć dokumenty potwierdzające zasadność roszczenia (faktury, umowę najmu, umowę sprzedaży, umowę o kredyt, oświadczenia itd.). Zastosowanie mają przepisy ogólne regulujące postępowanie cywilne.

1.4 Odrzucenie pozwu

Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd zbada zasadność pozwu i może go oddalić, w całości lub w części, jeżeli pozew jest bezzasadny.

1.5 Odwołanie

W przypadku oddalenia pozwu wierzycielowi nie przysługuje prawo wniesienia środka zaskarżenia; może natomiast wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, tj. wnieść pozew o spłatę długu w postępowaniu zwykłym.

1.6 Sprzeciw

Dłużnikowi przysługuje miesięczny termin na wniesienie zarzutów (*former opposition*) – osobiście w sekretariacie sądu, który wydał nakaz, albo listem poleconym zaadresowanym do tego samego sekretariatu. Nie istnieją żadne inne wymogi dotyczące wnoszenia zarzutów.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów powoduje wszczęcie postępowania. Sekretariat sądu wzywa do stawienia się na rozprawie wszystkie strony (nawet te, które nie wniosły zarzutów). W granicach swojej właściwości sąd rozpatruje nie tylko powództwo o roszczenie główne, ale również wszelkie powództwa o roszczenia uboczne oraz podniesione zarzuty co do istoty sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Po upływie miesiąca od dnia doręczenia powiadomienia wierzyciel wnosi wniosek o nadanie klauzuli wykonalności do sekretariatu sądu, który wydał nakaz. Nie istnieją żadne formalne wymogi dotyczące składania tego wniosku (wierzyciel może po prostu złożyć oświadczenie lub wysłać je przesyłką pocztową nierejestrowaną). Nadanie klauzuli wykonalności powoduje, że nakaz zapłaty wywołuje dokładnie te same skutki co wyrok wydany po przeprowadzeniu rozprawy (*jugement contradictoire*).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie można wnieść zwyczajnego środka zaskarżenia (*appel*) ani skargi kasacyjnej (*pourvoi en cassation*). Jedynym możliwym środkiem zaskarżenia jest skarga kasacyjna dotycząca sposobu, w jaki sekretariat sądu nadał klauzulę wykonalności.

Powiązane strony

[Strona internetowa Ministerstwa Sprawiedliwości](#)

[Strona internetowa Legifrance](#)

Ostatnia aktualizacja: 26/07/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.